

sittere i Indre Kvalø, Tromsøysundet herred, om vei fra Bakkejord til Finsnes, kfr. st.forh. 1913, side 2215.

Veidirektøren har under 9de mai 1913 bifaldt amtsingeniørens forslag om undersøkelse for statsmidler av strækningen Kraknes—Bremsholmen eller Øistein, hvorav det i overskriften nævnte projekt er en del.

En nærmere uttalelse om saken maa avvente resultatet av undersøkelsen. Dette foreligger endnu ikke.»

Departementet skal angaaende det i fremstillingen omhandlede veianlæg Sandtorv—Fauskevaag og vei til Søvikmarken bemerke, at man slutter sig til forslaget om, at veiparcellen Nordlands amts grænse—Sandtorv medtages i planen for nævnte anlæg, idet tilføies, at amtmanden under 10de oktober 1913 har avgitt sedvanlig skematisk vedtagelse for bidrag $\frac{1}{5}$ — en femtedel — m. v. til omhandlede parcel.

Med hensyn til de i fremstillingen omhandlede nye anlæg vil man med veidirektøren foreslaa, at der bevilges midler til anlægget Strømmen bro—Vashaug med arm til Bjorelvnes mot distriktsbidrag $\frac{1}{5}$ — en femtedel — m. v., hvilket bidrag er ordnet ved skematisk distriktsvedtagelse av 10de oktober 1913, samt til veianlægget Sagelvvand—Øverbygden med sidelinje til Takelvdalen mot distriktsbidrag $\frac{1}{10}$ — en tiendedel — m. v.

Idet man derhos vil anbefale, at der for kommende termin opføres midler til paabegyndelse av det i fremstillingen omhandlede veianlæg Sommersæt—Badderen—Kjækan forutsætter man, at der til dette anlæg blir ydet distriktsbidrag $\frac{1}{8}$ m. v. mot vedtat $\frac{1}{10}$ m. v.

Forsaavidt Stortinget maatte være enig i den her foreslaaede ansættelse av kvotadelsbidraget vil man paany forelægge saken for kommende amtsting for at søke distriktsbidraget ordnet overensstemmende hermed.

Videre tiltræder departementet forslaget om for kommende termin at bevilge midler til ombygning av øvre Lakselv bro i Lenvik mot distriktsbidrag $\frac{1}{5}$ — en femtedel — m. v. (ordnet ved skematisk vedtagelse av 10de oktober 1913) samt til utbedring av Bugtely bro med tilstøtende vei mot bidrag $\frac{1}{10}$ — en tiendedel — m. v.

13 — Veib.

hvorhos man med veidirektøren finder at kunne foreslaa bevilget et statsbidrag til utbedring av Torrisjok bro med $\frac{4}{5}$ av omkostningerne indtil et beløp av kr. 400,00. Det tilføies, at sidstnevnte arbeide forutsettes utført for distriktets regning.

Med hensyn til det i fremstillingen omhandlede veiprojekt Kastneshavn—Brødstad—Finlandsnes i Dyrøy herred vil man anbefale imøtekommet distriktets ønske om, at den i anlægget indgaaende bro over Brødstadelven med nærmest tilstøtende veistykke — anslaat til et kostende av kr. 16 000,00 — tillates utført for midler forskudsvis utredet av herredskommunen mot at denne erholder refusion av statsmidler, naar anlægget i sin tid maatte bli bevilget mot distriktsbidrag $\frac{1}{5}$ — en femtedel — m. v.

Man vil derfor foreslaa at Stortingets samtykke hertil søkes indhentet.

Angaaende spørsmålet om bidrag til Tromsø amts veikasse skal departementet bemerke, at man finder det rimelig, at Tromsø amtskommune erholder saadant bidrag paa samme vilkaar som forutsat for statsbidraget til Nordlands amts veifond. Idet man derfor gaar ut fra, at Tromsø amtskommune tilskyter det tredobbelte beløp til amtsveikassen vil man efter det foreliggende foreslaa opført paa kommende veibudget kr. 4 000,00 i heromhandlede øiemed.

For **Finmarkens amts** vedkommende er veidirektørens fremstilling saalydende:

«For indeværende termin er bevilget kr. 92 000,00 brutto og kr. 86 300,00 netto.

Amtmanden bemerket i sit forelæg for amtstinget 1913 at amtstinget antagelig burde «gjenta sine tidligere anmodninger til statsmyndighetene om en betydelig forhøielse av bevilgningerne til veibygning i Finmarken». I denne forbindelse tilføiet amtmanden følgende:

«Den velvillige holdning likeoverfor dette distrikts krav, som veidirektøren sees at indta, og som ved flere anledninger ogsaa er kommet tilsyne fra regjeringens og Stortingets side, tør gi haab om, at en indtrængende forestilling fra amtstinget i den nævnte retning ikke vil være forgjæves».

Av vedkommende komiteindstilling til nævnte amtsting hitsættes:

«Veibudgettet for terminen 1ste juli 1914—30te juni 1915 foreslaar amtstinget opført med en samlet sum av mindst kr. 120 000,00.

Dog maa amtstinget ogsaa iaar paa det mest indtrængende gjenta sine henstillinger til statsmyndighetene om at veibudgettet for Finmarken økes betydelig, og amtstinget tillater sig i tilslutning til avdelingsingeniørens uttalelse at andra om, at veibudgettet for den her omhandlede termin bevilges med kr. 150 000,00, og at der — — — da optages et nyt anlæg».

Som eventuelt nyt anlæg vedtok amtstingets flertal Hammerfest—Åkkerfjord.

Under veibudgettets behandling paa forrige storting (se forh. side 2212) uttalte repræsentanten Lund at i femaarsperioden 1908—1913 «har Finmarken ikke en eneste gang faat den procentandel, som amtet efter veiplanen av 1908 skulde ha krav paa».

Videre: at veiplanen av 1908 «stiller Finmarken særdeles ugunstig», hvorfor han henstillet «til departementet at ta under alvorlig overveielse at ændre dette forhold».

I den oversigt som hr. Lund sigtet til, er Finmarken opført med kr. 4,7 millioner statsbidrag til resterende veianlæg. Heri indgaar en anslagssum paa ca. 2 millioner kr. til en vei gjennom det indre av amtet og til Kautokeinoveien. Berettigelsen av et saa stort beløp til disse veier fandt veidirektøren meget tvilsom; se nederst side 42 i forelægget 1908.

Ikkedestomindre blev de medtat i fortegnelsen, hvorefter kravene i Finmarken utgjorde 6 pct. av landets samlede krav (se tabel side 45).

Hvis man vilde tillægge kravene samme vekt som folkemængde og matrikel tilsammen, blev procenten for Finmarken 3,6, og hvis kravene tillagdes samme vekt som folke- mængde, matrikel og areal tilsammen, blev den 5,8 pct.

Ingen av de tabeller som betinget hen-

holdsvis 6,0 pct., 3,6 pct. og 5,8 pct. for Finmarken, fandt veidirektøren at kunne lægge til grund for sit forslag til fordeling, men med støtte i disse tabeller og i sit skjøn foreslog veidirektøren en normalprocent av 4,7 pct. for Finmarken som av hr. Lund nævnt.

Forøvrig var dette forslag kun ment som en foreløbig antydning, der som det kgl. departement bemerket side 53 — «ikke kan være absolut avgjørende for — — — spørsmålet om veibevilgningernes fordeling mellem de enkelte amter».

Stortingets veikomite uttalte ogsaa i sin indstilling S. VII, 1908, side 8, bl. a.:

«Komiteen har faat den opfatning, at fordelingen av statsbidraget er skedd vel meget efter de for fordelingen opførte procenter, men komiteen vil dog i det væsentlige holde sig til den foreslaaede fordeling, «som man i henhold til det foran antydede haaber i næste forelæg vil bli noget anderledes».

Dette blev ogsaa tilfældet, likesom veidirektøren ved avgivelsen av sine senere forslag har søkt at ta tilbørlig hensyn til andre vink baade fra Stortingets veikomite og fra forholdene paa veivæsenets omraade i det hele.

Resultatet herav er at veidirektørens forslag til fordeling ved de enkelte anledninger praktisk talt er blit vedtat uforandret av statsmagterne.

Herunder har veidirektøren trodd at ha viet Finmarken al rimelig oppmerksomhet. Interessen for veier i dette amt blev endog særlig fremhævet av veidirektøren i forelægget 1912, se side 14, hvor veidirektøren helt sluttet sig til amtstingets opfatning av veienes betydning for amtets utvikling.

Veidirektøren skjønner heller ikke rettere end at denne interesse har faat utslag i en forholdsvis rask stigning av bevilgningen til heromhandlede amt. Betragtes saaledes de amter som i terminen 1907—1908 hadde en bevilgning paa 50 à 60 000 kroner, hvortil Finmarken hører, saa haves følgende stigning fra nævnte termin til indeværende termin:

A m t.	1907—1908 kr. (avrundet).	1913—1914 kr. (avrundet).	Stigning kr.	Stigning pct.
Smaalenene	51 900,00	64 000,00	12 100,00	23
Nedenes	57 500,00	84 700,00	27 200,00	47
Lister og Mandal	60 700,00	79 300,00	18 600,00	31
Stavanger	55 400,00	78 700,00	23 300,00	42
Finmarken	56 600,00	86 300,00	29 700,00	52

Som det vil sees har stigningen for Finmarkens amt i sammenligning med de iøvrig nævnte 4 amter været forholdsvis betydelig. En sammenligning med de to øvrige amter i Tromsø stift under hensyn til, at man i begge disse har optat anlæg som efter sin karakter ligger utenfor den almindelige budgetramme, viser ogsaa at stigningen i Finmarken staar betydelig over stigningen baade i Nordland og Tromsø amter, hvor den ordinært har været henholdsvis 26 og 23 pct.

Procentvis har ogsaa Finmarken faat en noget større andel av den ordinære netto-bevilgning end hr. Lund meddelte.

Saaledes:

i terminen	1908—1909	4,7 pct.	(L. 4,6 pct.)
—	1909—1910	4,5 «	(« 4,3 «)
—	1910—1911	4,3 «	(« 4,1 «)
—	1911—1912	4,7 «	(« 4,57 «)
—	1912—1913	4,6 «	(« 4,46 «)

En lignende utregning for terminen 1913—1914 viser 4,7 pct., og for de 6 terminer fra 1908 til 1914 i gjennemsnit 4,6 pct.

Efter det anførte kan det formentlig ikke med rette siges at Finmarken har været «ugunstig» stillet med hensyn til sin andel av veibeilgningen.

Som foran anført har amtmanden endog uttalt sin anerkjendelse saavel til veidirektøren som regjeringen og Stortinget for deres velvillige holdning likeoverfor Finmarkens krav.

Veidirektøren er ogsaa villig til ved nærværende anledning at lægge sin sympati for dagen ved at foreslaa en forholdsvis betydelig større bevilgning til Finmarkens amt i kommende budgettermin, men kan selvsagt ikke gaa saa langt som til kr. 150 000,00, hvilket vilde være en stigning med én gang paa kr. 58 000,00 eller 64 pct.

Veidirektørens forslag beløper sig til kr. 114 500,00 brutto svarende til kr. 106 975,00 netto.

Rute VIII.

Smørfjord—Kolvik—Lakselv—Karasjøk
med sidelinje til Østerbotten.

Smørfjord—Kistrand.

(Kartskisse i veibudgetprop. 1906—1907)

Hittil bevilget kr. 81 500,00.

Overslagssummen har tidligere været opført med kr. 87 000,00. Den maa efter det foreliggende forhøies til kr. 114 000,00.

Avdelingsingeniøren har forklaret, at

merutgiften i første række skyldes de siden bevilgningsoverslaget voldsomt stegne arbeids- og redskapspriser, og desuten at det gjennom de større fjeldpartier har vist sig nødvendig at ta væk adskillig mere fjeld end tidligere forutsat. Endvidere er der paa myr og lerterræng blit betydelige etterarbeider. Veidækskontoen har ogsaa maattet økes væsentlig paa grund av de forekede arbeids- og kjørepriser.

Der staar altsaa til rest at søke bevilget kr. 32 500,00, som veidirektøren tillater sig at foreslaa opført.

Rute V.

Tanaafjord—Varangerfjord—Vadsø—Vardø
med arm Nyborg—Bigganjarg.

Skalelv—Kiberg.

(Kartskisse i veibudgetprop. 1901—1902).

Til dette veianlæg er hittil bevilget kr. 175 000,00.

Som meddelt i skrivelse av 5te september 1913 til det kgl. departement tiltrænges der ved dette anlæg som yderligere bevilgning kr. 17 000,00 (kfr. departementets skrivelse av 20de s. md).

Merutgiften skyldes den sterke stigning i arbeids- og materialpriser siden bevilgningsoverslagets avfattelse; at der bl. a. paa grund av konkurranse med private anlæg har været liten tilgang paa folk, og at de man har faat, for det meste har været uøvede, hvilket har fordyret arbeidet. Redskaps- og materialtransporten er blit meget kostbar. Endvidere har man hat uheld ved isgang under broarbeide og ugunstige veirforhold, hvortil kommer, at den relativt store skjæring paa Komagbroens østre side har vist sig at bestaa for den største del av meget vandsyk kviklere. Fyidingen paa vestre side av broen har maattet utføres av sten helt op til planum.

Ved Storelvbro paa det under 7de mai 1910 avleverte tilstøtende anlæg Solnes—Skalelv har der fundet sted en beskadigelse av elvebredden nedenfor broen. Denne beskadigelse maa utbedres for at forebygge videre utskjæring, og da dette reparationsarbeide maa ansees at ha sin grund i en mindre fuldstændig beskyttelse av elvebredden ved broanlæggets utførelse foreslaaes de med utbedringen forbundne utgifter bekostet av anlægget. Dette er imidlertid regnskapsmæssig opgjort, hvorfor de til nævnte reparationsarbeide fornødne utgifter, kr. 1 000,00, foreslaaes medtat under ett med forannaævnte restbevilgning til Skalelv—Kiberg.

Finmarkens amt.

Kap. 7. Tit. 1—9. Om bevilgning til veivæsenet.

I henhold til foranstaaende tillater veidirektøren sig under nærværende post at foreslaa opført kr. 18 000,00.

K i b e r g—B u s s e s u n d.

Hittil bevilget	kr. 30 000,00
Det foreliggende overslag ly-	
der paa	« 90 000,00
Rest at søke bevilget	« 60 000,00
Herav foreslaaes opført	« 28 000,00

R u t e V b.

Fiskeværveier i Tanen.

M e h a v n.

(Kartskisse i veibudgetprop. 1913).

Hittil bevilget	kr. 17 000,00
Overslagssum	« 40 000,00
Resterer at søke bevilget	« 23 000,00

Da grundavstaaelsesspørsmålet ikke er bragt i orden for dette anlæg overensstemmende med forudsætningen i propositionen, kan anlægget ikke paabegyndes ihøst, hvorfor veidirektøren tillater sig i overensstemmelse med avdelingsingeniøren at foreslaa, at der ikke opføres noget til dette anlæg ved nærværende leilighet.

R u t e I X.

Normandset—Honningsvaag—Kjelvik.

H o n n i n g s v a a g—N o r m a n d s e t.

(Kartskisse i veibudgetprop. 1913).

Hittil bevilget	kr. 5 000,00
Overslagssum	« 70 000,00
Resterer at søke bevilget	« 65 000,00
Veidirektøren tillater sig at	
foreslaa opført	« 36 000,00

R u t e V I I I.

Se foran.

L a k s e l v—K a r a s j o k.

Angaaende denne veisak tillater veidirektøren sig at henvise til veibudgetpropositionen 1913 side 95—96 og 97—98 (kr. forh. i Stortinget s. a. side 2212).

Amtstinget 1913 har angaaende dette veianlæg vedtatt følgende uttalelse:

«Da Karasjokveien paa grund av sin kostbarhet ikke paa lang tid kan antages at kunne komme ind paa det ordinære budget selv med den nu ansøkte høiere bevilgning¹, maa man som ifjor paa det indstændigste anbefale, at Karasjokveien blir bygget med ekstraordinær bevilgning, idet man under henvisning til amtstingets tidligere uttalelser herom særlig vil fremhæve denne veis nationale betydning og de ekstraordinære omstændigheter med den isolerte beliggenhet av denne bygd.

Ordføreren i Karasjok formandskap har under 4de september 1913 indsendt til det kgl. departement andragende om veiens opførelse paa første budget enten ved ekstraordinær bevilgning eller saaledes at det ordinære budget for Finmarken opføres med f. eks. kr. 150 000,00, hvorav kr. 40 000,00 å kr. 50 000,00 til paabegyndelse av Karasjokveien.

Veidirektøren maa som før anbefale at heromhandlede anlæg gives plads indenfor den ordinære budgetramme, naar leilighet dertil gives.»

Departementet vil med veidirektøren foreslaa opført et beløp av kr. 18 000,00 til de i fremstillingen omhandlede etterarbeider paa veien Solnes—Skalelv—Kiberg; av beløpet forutsættes kr. 17 000,00 anvendt paa strækningen Skalelv—Kiberg og kr. 1 000,00 til reparationsarbeider m. v paa strækningen Solnes—Skalelv mot bidrag $\frac{1}{20}$ — en tyvendedel — m. v.

Som det av fremstillingen vil sees har den til veianlægget i fiskeværet Mehavn givne bevilgning ikke kunnet bringes i anvendelse, da det hittil ikke har lykkedes at faa grundavstaaelsesspørsmålet ordnet.

Departementet skal i anledning herav bemerke, at amtmanden i skrivelse av 16de september 1913 har bragt i forslag, at oparbeidelsen av den i anlægget indgaaende arm til Veviken utstaar, idet det er oplyst, at det vil kunne trekke ut med ordningen av grundspørsmålet vedkommende denne veiarm, da den til grunderhvervelse avholdte takstforretning av vedkommende grundeier (hr. handelsmand Øwre) er blitt appelleret til overretten. Samtidig har amtmanden fremholdt ønskeligheten av, at den

¹ Kr. 150 000,00, veidirektørens anmerkning.

øvrige del av veianlægget i Mehavn blir utført snarest mulig.

Under de forhandlinger som er ført angaaende denne sak har veidirektøren sluttet sig til, hvad der ogsaa fra amtmandens side er fremholdt, at det maa fraraades at la armen til Veviken følge en anden linje end den planlagte for paa denne maate at søke grundspørsmålet løst.

Paa den anden side sees veidirektøren at ha bragt paa bane spørsmålet om at utsette med oparbeidelsen av det hele veianlæg og eventuelt at søke den givne bevilgning overført til et andet anlæg i Finmarken.

Man tillater sig at hitsætte hvad veidirektøren i den anledning har anført i skrivelse til departementet senest av 20de november 1913:

«Ved hoslagt at tilbakesende de med det kgl. departements skrivelse av 10de november 1913 oversendte dokumenter angaaende paabegyndelse av arbeidet i Mehavn fiskevær skal man efter anmodning tillate sig at uttale, at veidirektøren efter fornyet konference med avdelingsingeniør Rode fremdeles har den opfatning, at der ikke bør iverksettes nogen del av anlægget forinden grundspørsmålet er ordnet for det hele anlæg ifølge bevilgningsplanen.

Hvis det kgl. departement allikevel skulde finde, at anlægget for nogen del bør oparbeides før grundspørsmålene helt er bragt i orden, finder veidirektøren at burde anbefale, at der i arbeidsplanen medtages den del av anlægget som ikke er avhengig av grundspørsmålet over hr. Øwres eiendom».

Departementet skal her bemerke, at man vanskelig vil kunne se bort fra det av distriktet fremholdte ønske om, at anlægget i Mehavn paabegyndes saasnant som mulig, og man finder derfor at den til anlægget givne bevilgning bør komme til anvendelse, idet man dog herved gaar ut fra, at oparbeidelsen av armen til Veviken utstaar, indtil grunderhvervelsen til denne veiarmer er bragt helt i orden. Departementet tar herved hensyn til den store betydning det har for det store og viktige fiskevær, at de nuværende elendige veiforhold i selve hovedværet snarest mulig blir forbedret.

Departementet har efter det foreliggende ikke anset sig berettiget til at iverksette en saadan delvis oparbeidelse av veianlægget i Mehavn som antydnet uten at forelægge saken for Stortinget. Men forsaavidt Stortinget ikke maatte træffe anden bestemmelse vil departementet foranstalte arbeidsdriften ved anlægget paabegyndt overensstemmende med distriktets ønske, idet oparbeidelsen av armen til Veviken forutsættes midlertidig at utstaar.

Under disse omstændigheter vil det ikke være paakrævet at opføre noget beløp paa kommende termins veibudget til anlæggets fortsættelse.

Departementet hadde anset det ønskelig, om der paa veibudgettet iaar hadde kunnet været opført en ekstraordinær bevilgning til paabegyndelse av veianlægget Lakselv—Karasjok. Med de mange og paatrængende veikrav i kystdistrikterne er det forstaaelig, at amtsinget har betænkelighet ved for en aarrække at belaste det ordinære anlægsbudget med saa store beløp, som denne indlandsvei kræver. Da imidlertid veien ikke bare har stor interesse for Karasjoks befolkning, men ogsaa i national henseende maa tillægges betydning, bør anlægget søkes fremmet, naar de budgetmæssige hensyn tillater det. Man finder imidlertid iaar ikke at kunne medta noget paa budgettet hertil.

Departementet skal bemerke at man hvor intet motsat er anført tiltræder veidirektørens forslag til bevilgning til de foran omhandlede anlæg.

Det forutsættes, at vedkommende distrikter som sedvanlig utreder erstatning til grund og gjærdehold, derunder indbefattet erstatning for grustak i anledning av veianleggene og for anden jordskade utenfor veilinjen som ved disse foranlediges.